

так само — скраїнні індивідуаліст. Те саме, що признали ми у Штірнера: Я, і ще Я, і ще раз Я! Коли тільки я сам існую, то розумієть ся, що нічого іншого нема, або ще воно не має ніякого значіння. Передовсім нема Бога. Бог умер. Отсе нове євангеліє Ніцшого. Бог не лише умер, але Я вбив його. Я — убійник Бога. Я признаю ся гордо до свого титанського діла. Розумієть ся, що сенс всесвітнього злочину Я сповнив лише в понятю, але Ніцше добуєть ся в таких великих словах Я ще досконаліший чим Бог, учить Ніцше. Не може бути ніяких Богів, бо — Я Є. Я, говорить дальше Ніцше, се мус тіло; тіло, се Я. Прете тіло, се міра всіх річей. Тіло, се правда. Не в душі, не в ідеях, але більше мудрости, чим у цілій філософії, є в моім тілі. А що таке те тіло? Ніцше заперечує освічену філософію, щоб бути тільки матеріалістом, щоб у тілі бачити тільки матерію; ні, енергія, інстинкти, жалоба, воля — отсе є тіло. Інстинкти, воля, се правда. Воля бути сильним, бути могутим. Се формула Ніцшого за Штірнером і Нічештауером. Але мораль сходить на приказ, будь сильним! Бажанє могутости, се аніфа і омета всеого знання, все інстинктів. Але аніф має обов'язок творити. Хто має міць, той мусить творити: могутий, мусить бути творцем. А що-ж він має творити? Тільки-товіка. Творець мусить бути твердим. Будьте тверді! Сюди виступає Заратустра. Він відкидає дивно любов ближнього; його нова любов має бути тверда. Ніцшому видаєть ся християнство — його любовю ближнього понад міру рабським, слабосильним, без тяжкої енергії. Него надчоловік любить творити.

Друге велике правило Ніцшого звучить: Стань ся! Життя втіха, втіха, якої заживали і яку відчували Греки, а яку звівечило християнство. Також і тому є Ніцше анти-христом Гудіні!..

З Ніцшого зівсім ясно говорить дарвінізм: сильному все вільно — також пасивне. В простунку показуєть ся правда. Надчоловікові все вільно; розумієть ся, також і тому, хто хоче витворити його.

Консеквентно на перекір усій дотеперішній політиці і моралі хоче Ніцше змінити значінє дотеперішніх вартостей.